

13

Ἐκ τῶν καταθέσεων τῶν πρεσβευτῶν καὶ τῶν δύο εὐγενῶν Φραγκίσκου Γραδενίγου καὶ Τίτου Βενιέρη καὶ τῆς ἀπολογίας τοῦ τέως δουκὸς Κρήτης Μαρίνου Μοροζίνη καθὼς καὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν ἐγγράφων, προέκυψεν ὅτι ὁ Μαρίνος Μοροζίνης εἶναι ἀθῶος, ἀνώτερος πάσης ὑπονοίας καὶ πιστὸς εἰς τὴν πολιτείαν. Εἰς δὲ τὰ διαπραχθέντα ὑπ' αὐτοῦ, ὡς ὁμολογοῦσιν οἱ δύο εὐγενεῖς, προέβη ἄνευ δόλου καὶ κακῆς προαιρέσεως, διὰ τοῦτο νὰ ἐπιστραφῶσιν εἰς τοὺς εὐγενεῖς τὰ δημευθέντα τιμάρια, οὗτοι δὲ νὰ παραμείνωσιν ἐν Βενετία εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Γερουσίας, ἣτις θέλει ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ἐπανόδου τῶν εἰς Κρήτην. 1356, Ἰανουαρίου 19.

F^o 54^r Millesimo trecentesimo LV, die XVIII Januarij.

Capta. Quia sapientes intellectis hijs que dicere uoluit ser Marinus Mauroceno olim ducha Crete et que dicere uoluerunt ambaxatores pheudatorum Crete et illi duo nobiles qui uocati fuerunt huc scilicet ser Franciscus Gradonico et ser Titus Uenerio et examinatis omnibus scripturis et alijs que circa hec examinanda fuerunt, dicunt quod inuenerunt dictum ser Marinum innocentem et purum ab omni suspectu et fidelissimum ad honorem dominij et similiter inuenerunt uniuersitatem pheudatorum, et quod illud quod fecisse dicuntur dicti duo nobiles, non processit a praua uel maculata intentione et quod pro omni causa boni habito respectu omnem partem uideretur eis quod pheuda sua restituantur eis, et quod persone eorum remaneant et sient Venecijs ad beneplacitum huius consilij, ita quod non possint recedere sine licencia dicti consilij congregatui in LX uel inde supra; uadit pars cum consilium eorum uideatur salubre et bonum et respicere satis honorem et statum dominacionis nostre et cuiusque persone; quod fiat in predictis secundum quod consulunt dicti sapientes. Et si consilium etc.

De non 21—non sinceri 5—de parte 65.

14

F^o 58^r Εἰς τὸν Ἀλέξιον Κορνάρων δυνάστην Καρπάθου ἐπιτρέπεται νὰ ἐξάγῃ ἐκ Κρήτης σίτου σταρὰ 500 ἐτησίως μέχρι νεωτέρας διαταγῆς τῆς Βενετίας καὶ τοῦτο ἐνεκα τῆς ἐλλείψεως, ἣτις προήλθεν ἐκ τῆς δηώσεως τῆς νήσου, τὴν ὁποίαν διέπραξαν οἱ Τοῦρκοι. 1356, Φεβρουαρίου 9.

15

F^o 58° Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὑπογραφῇ ἡ ἔνωσις κατὰ τῶν Τούρκων, ὁ ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης νὰ διορισθῇ λεγάτος εἰς Ρωμανίαν. Πρὸς τοῦτο νὰ γραφῶσι γράμματα πρὸς τὸν Πάπαν καὶ τοὺς Καρδινάλιους, τὰ ὁποῖα νὰ ἀποσταλῶσι πρὸς τὸν πληρεξούσιον τῆς πολιτείας ἐν Ρώμῃ Ναπολέοντα, ὅστις θέλει παραδώσῃ ταῦτα εἰς τὴν Παπικὴν Αὐλὴν, ἐν ἣ περιπτώσει βεβαιωθῇ ὅτι αὕτη εἶναι διατεθειμένη διὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ἐνώσεως. 1356, Φεβρουαρίου 15.

16

Ἐπὶ αἰτήσεως Νικολάου Βενιέρη λεγομένου Κατακαλοῦ, κατοίκου Χάνδακος.

F^o 60° Ἡ Αἰκατερίνη σύζυγος τοῦ ποτὲ Ἀνδρέου Κιτζόλη ἐκ Χάνδακος ἐζήτησε παρὰ τοῦ δουκὸς καὶ τῶν